

Skötselråd för strumpebandssnokar generellt.

Terrarium:

Då strumpebandssnoken är en förhållandevis liten orm behöver den inte så stort terrarium, En god tumregel är att titta på den vuxna ormens längd, exempelvis om ormen är ca 80 cm lång kräver den ett terrarium som är minst 80*40*40, gärna högre och bredare då strumpebandssnokar är rörliga och klättrar gärna, speciellt bandsnokar som *T.sauritus* och *T.proximus* gillar att ligga i grenverk där de har god uppsikt. Som belysning och värmekälla är en spotlight över djurens solplats fullt tillräcklig då djuren snabbt lär sig var värme och ljus finns, djur från tempererade zoner är generellt smarta djur (Förf.anm). Allt prat om att *Thamnophis* inte solar sig dementeras härmed med all kraft, de har samma solbehov som vilken svensk snok som helst.

Inredningen av ett riktigt bra *Thamnophis*terrarium är enkel, som bottenmaterial är alspån, bokspån, aspspån, krossad torr tallbark utmärkt. Undvik torv, sand, jord, täckbark, torvmull då djuren lätt får bakterieinfektioner från dessa, speciellt om de är fuktiga. Inredningen skall vara torr, lever djuren för fuktigt får de hudproblem men att duscha ett par ggr per dag skadar inte om det torkar upp under dagen. Lite mossor ovanpå substratet uppskattas av djuren och gör så att det inte fastnar spån på maten då de äter och de kan krypa under om de vill. Sätt in några klättrergrenar också, det uppskattas väl av strumpffen.

Strumpebandssnokar älskar att bada så en väl tilltagen vattenskål är bra, en tumregel är att djuret skall få plats i skålen som rengöres dagligen då djuren gärna avlägger sin kote (avföring) i vattnet.

Terrariets konstruktion måste vara rymningsfri då de små livna är mästare att bryta sig ut, håller man sig till den enkla regeln att ingen springa är större än 1mm då är man på den säkra sidan, Då dessa ormar är levandefödare och ungarna ofta är tunna som tändstickor och bara väger ett par gram vid födseln så gäller det som ni förstår att allt är väl förslutet. Terrariets placering bör vara ljus.

Matning.

I det vilda äter de klart opportunistiska *Thamnophis*arterna ett vitt spektrum av föda som fisk, groddjur sniglar, iglar, mask och i vissa fall möss, fågelungar och odlor. I fångenskap kan mycket av detta naturligtvis inte erbjudas ofta av rent naturskyddsskäl då mycket är fridlyst. Men det finns goda alternativ som fisk, kött och dhaabl med betoning på a (herpetologslang för dagmask).

En viktig regel när det gäller matning med fisk är att aldrig mata med havsfisk som torsk och strömming då den innehåller höga halter av thiaminasom som är ett enzym som förstör kroppens möjlighet att ta upp B-vitamin och ger skelett och nervskador och i långt gången form döden. Man skulle kunna säga så här: Fula fiskar=havsfisk som exempelvis torsk och strömming, Fina fiskar=insjöfisk som abborre, gädda, gös och regnbåge men det finns en hake, och nu tänker ni att det finns ju mört, löja karp mm i insjön också är inte de OK. Svar nej för de är karpfiskar (Cyprinider) och dessa har generellt en hög thiaminashalt. Lyckligtvis finns en nödlösning: man kan hetta upp fisken till 80 graderC, då förstörs thiaminasen och fisken kan sedan tryggt serveras efter kylning. Abborre och gädda är svenska insjöfiskar som du utan problem efter styckning kan mata dina djur med rått, jag rekommenderar dock att all fisk skall frysas några dagar för att döda eventuella parasiter, den är förövrigt lättare att skära upp i rätt bitar då den är halvfryst. Kött finns som bekant i flera former men det vanligaste är att man matar med gris och oxhjärta, frysta och tinade pinkisar av rått och mus brukar också uppskattas, mer

exotiskt kött att mata med är vad skogen erbjuder den svenske jägaren som rådjur och ringduva, i rådjurets fall helst kid som är mörkt och lättsmält och som i fiskens fall ska allt kött skall frysas och tinas före servering för att slippa parasiter. Tillskott i form av foderkalk är nödvändigt till all hackad mat för att ormarnas calciumbehov skall tillfredställas. Ett vitamintillskott ibland skadar inte heller, B-vitaminer är mycket viktiga för natriciner och då speciellt strumpebandssnokar för att förhindra thiaminas och de ökar förövrigt ormens aptit. Vitaminerna kan tillföras via födan eller dricksvattnet. B-vitamin kan även injiceras av veterinär i akutfall då djuren drabbats av thiaminas. Bra vitaminpreparat finns på marknaden.

Övervintring.

För att få avkomma krävs att ormarna får vila ett par månader på vintern. För de flesta sydliga arter räcker det med att släcka belysningen i terrariet men för nordligare arter krävs temperaturer på +5-+10 graderC för att få resultat. Viktigt är att kallt och rent dricksvatten finns tillgängligt hela övervintringsperioden för att förhindra uttorkning av djuren. När djurens övervintring avslutas är det mycket viktigt att de inte matas den första veckan före att de värmts upp, badat, druckit och fått chansen att återställa sin interna vätskebalans.

Avslutningsvis, dessa rekommendationer är relativt kortfattade och för att öka er kunskap mer råder jag er att gå med i någon av de svenska herpetologiska föreningarna som Sveriges Herpetologiska Riksförening eller Amazonas för att träffa likasinnade och det kostar kanske en tjuga per månad för att säkerställa svensk herpetologis framtid, det kan det vara värt, flera och enighet ger styrka.

Leif Westrin 2007 <http://www.thamnophis.se/>

